

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-193/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sozialgericht Stuttgart): Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH proti Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾

(Sociální zabezpečení — Náhrada výdajů na zdravotní péči vynaložených v jiném členském státě — Článek 34 nařízení (EHS) č. 574/72 — Zdravotní pojišťovna uplatňující zjednodušený postup úplných náhrad faktur v nízké výši)

(2004/C 300/40)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 193/03, Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH proti Bundesrepublik Deutschland, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Sozialgericht Stuttgart ze dne 19. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 9. května 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet a S. von Bahr, soudci, generální advokát: M. Poiras Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 34 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, v pozměněném úplném znění obsaženém v nařízení Rady (EHS) č. 2001/83 ze dne 2. června 1983 a ve znění nařízení Rady (ES) č. 1399/1999 ze dne 29. dubna 1999 musí být vykládán tak, že nebrání praxi zdravotní pojišťovny prováděné v rámci uplatňování vnitrostátních předpisů a spočívající v úplné náhradě výdajů na zdravotní péči vynaložených jejími pojištěnci v případě pobytu v jiném členském státě, pokud tyto výdaje nepřesáhnou částku 200 DEM.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 7. října 2004

ve věci C-239/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Úmluva o ochraně Středozemního moře před znečišťováním — Čl. 4 odst. 1 a článek 8 — Protokol o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů — Čl. 6 odst. 1 a 3 — Nepřijetí vhodných opatření pro předcházení, snižování a odstraňování dlouhotrvajícího znečišťování ve velkém rozsahu Étang de Berre — Povolení k vypouštění)

(2004/C 300/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-239/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 4. června 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnec: G. Valero Jordana a B. Stromsky) proti Francouzské republice (zmocněnec: G. de Bergues a E. Puisais), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Francouzská republika tím, že nepřijala vhodná opatření pro předcházení, snižování a odstraňování dlouhotrvajícího znečišťování ve velkém rozsahu Étang de Berre a nevezala náležitě v úvahu ustanovení přílohy III Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů, podepsaného v Aténách dne 17. května 1980, schváleného Evropským hospodářským společenstvím rozhodnutím Rady 83/101/EHS ze dne 28. února 1983, při změně povolení k vypouštění látek patřících do přílohy II Protokolu po uzavření tohoto protokolu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a článku 8 Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním, podepsané v Barceloně dne 16. února 1976, schválené Evropským hospodářským společenstvím rozhodnutím Rady 77/585/EHS ze dne 25. července 1977 a z čl. 6 odst. 1 a 3 Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů, podepsaného v Aténách dne 17. května 1980, schváleného Evropským hospodářským společenstvím rozhodnutím Rady 83/101/EHS ze dne 28. února 1983, jakož i z čl. 300 odst. 7 ES.